

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Ολλανδικές και Γερμανικές εκλογές «τρενάρουν» τη λύση για το χρέος

Πολύπλοκο καθίσταται το πάζλ της ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους, καθώς οι εκλογικές αναμετρήσεις σε Ολλανδία, Γαλλία και Γερμανία καθιστούν απαγορευτική την ικανοποίηση του ελληνικού αιτήματος για βιώσιμη απομείωση του χρέους. Σύμφωνα με πληροφορίες του CNN Greece την Πέμπτη διεξήχθη στις Βρυξέλλες συνάντηση της Task Force for Coordinated Action (TFCA), δηλαδή της ομάδας εργασίας των εμπειρογνομόνων της ευρωζώνης για τα ζητήματα που άπτονται του χρέους.

Στην συγκεκριμένη συνάντηση μετείχε ο επικεφαλής του κλιμακίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Ελλάδα Ντέκλαν Κοστέλο και στελέχη του ESM τα οποία παρουσίασαν τις λύσεις που εξετάζονται για τη βραχυπρόθεσμη ελάφρυνση του ελληνικού χρέους. Οι εν λόγω λύσεις δεν διαφοροποιούνται σημαντικά από τις αποφάσεις που είχε λάβει το Eurogroup της 25ης Μαΐου και τις οποίες το ΔΝΤ θεωρεί μη επαρκής.

Οι προτάσεις αυτές προβλέπουν:

- Την εξομάλυνση των περιόδων αποπληρωμής του ελληνικού χρέους. Σήμερα η μέση διάρκεια ωρίμανσης του χρέους είναι 28 χρόνια και ο ESM εξετάζει να την αυξήσει στα 33,5 χρόνια. Έτσι, θα προσαρμόσει κάποιες από τις διάρκειες αποπληρωμών του ελληνικού χρέους -για να αποφύγει μεγάλες αυξήσεις τους σε ορισμένα χρόνια- εξομαλύνοντας έτσι το προφίλ του χρέους.
- Τη μείωση του επιτοκιακού κινδύνου. Επιδιώκεται μέρος του χρέους να καταστεί από κωμαιομένου επιτοκίου σταθερού, ώστε να «κλειδώσει» όσο το δυνατόν περισσότερο το τρέχον ευνοϊκό κόστος δανεισμού, μειώνοντας έτσι μελλοντικούς κινδύνους, αλλά και πιθανά μακροπρόθεσμα κόστη.
- Την εξάλειψη επιτοκιακών ποινών. Η Ελλάδα δεν εφάρμοσε ρήτρες της δανειακής σύμβασης του δεύτερου προγράμματος στήριξης και επιβαρύνθηκε με επιτοκιακό πέναλτι που έπρεπε να πληρώσει το 2017, ύψους 200 εκατ. ευρώ. Αυτό πλέον θα εξαλειφτεί.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, σύμφωνα με ελληνικές πηγές, βλέπει τις παρεμβάσεις αυτές «ως ασπιρίνη που δίνεται σε καρκινοπαθή». Δεν είναι τυχαίο η επικεφαλής του κλιμακίου του ΔΝΤ για την Ελλάδα Ντέλια Βελκουλέσκου αποσαφήνισε πως «για να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα, θα απαιτηθεί περαιτέρω ελάφρυνση του χρέους, η οποία είναι κατά πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που εξετάζεται, και η οποία πρέπει να υπολογιστεί βάσει ρεαλιστικών παραδοχών σχετικά με την ικανότητα της Ελλάδας να δημιουργήσει βιώσιμα πλεονάσματα και μακροπρόθεσμη ανάπτυξη».

Πάντως, οι πολιτικοί συσχετισμοί και η συγκυρία που επικρατεί στην Ευρώπη δεν επιτρέπουν να καλλιεργείται αισιοδοξία για το ζήτημα του χρέους. Στην προαναφερθείσα Task Force for Coordinated Action της Πέμπτης στις Βρυξέλλες οι Γερμανοί, αλλά κυρίως οι Ολλανδοί ξεκαθάρισαν πως δεν θα δεχθούν πριν τις εκλογικές αναμετρήσεις στις χώρες τους να υπάρξουν παρεμβάσεις στο ελληνικό χρέος μεγαλύτερες των ήδη συμφωνημένων.

Η ελληνική κυβέρνηση φοβάται πλέον πως η ελάφρυνση του ελληνικού χρέους μπορεί να αποτελέσει και θέμα στις προεκλογικές αντιπαραθέσεις που ήδη έχουν εκκινήσει στις χώρες αυτές, κάτι που θα καθιστούσε ακόμη πιο δύσκολη την επίλυση του ζητήματος.

Δεδομένου ότι το ΔΝΤ έχει ξεκαθαρίσει πως χωρίς μεταρρυθμίσεις και μεγάλη απομείωση του χρέους δεν θα συμμετάσχει χρηματοδοτικά στο ελληνικό πρόγραμμα, καθίσταται όλο και πιο πιθανό για κάποιους στις Βρυξέλλες τα κοινοβούλια της Γερμανίας και της Ολλανδίας να συναινέσουν στην απεμπλοκή του Ταμείου από το χρηματοδοτικό σκέλος του προγράμματος, κάτι που ήδη ζητούν Σλοβακία και Φινλανδία.

Μια τέτοια εξέλιξη θα καταστήσει τη συζήτηση για τη διευθέτηση του χρέους διμερή, από τριμερή και η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να υπερασπιστεί τις θέσεις της μόνη της, μη έχοντας δίπλα της το ΔΝΤ, ο λόγος του οποίου μετρά για τις αγορές και δίνει σφραγίδα φερεγγυότητας στα εκάστοτε προγράμματα.

Ο οδικός χάρτης του Στουρνάρα για την οικονομία και την έξοδο από την κρίση

Κινδύνους στην ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας διαβλέπει ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος. Ο κ. Στουρνάρας μιλώντας σε εκδήλωση της Young Presidents' Organization, ανέφερε ότι η ανάκαμψη αντιμετωπίζει διάφορες αντιξοότητες, που αφορούν πολιτικούς κινδύνους, συνδεδεμένους με την άνοδο του λαϊκισμού και της αντιευρωπαϊκής ρητορικής, την προσφυγική κρίση, την έξοδο του Ηνωμένου Βασιλείου από τη ΕΕ (Brexit) και τα προβλήματα που κληροδότησε η κρίση, δηλ. την υψηλή ανεργία και το υψηλό δημόσιο και ιδιωτικό χρέος.

Συνακόλουθα, τόνισε, απαιτούνται δράσεις και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις προκειμένου για να βελτιωθεί το αναπτυξιακό δυναμικό και για να θωρακιστεί η Ελλάδα αλλά και ολόκληρη η ζώνη του Ευρώ, απέναντι σε μελλοντικές διαταραχές.

Ειδικότερα αναφερόμενος στην Ελλάδα ο κ. Στουρνάρας υποστήριξε ότι αναγκαία προϋπόθεση της οικονομικής ανάκαμψης είναι η απαρτέγκλιτη εφαρμογή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που περιγράφονται στο νέο πρόγραμμα του ESM. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις αναμένεται να ενθαρρύνουν την καινοτομία και την εισαγωγή νέων τεχνολογιών αυξάνοντας τον ανταγωνισμό σε διάφορους τομείς και προσελκύοντας νέες επενδύσεις, εγχώριες και ξένες.

Στόχος είναι η βελτίωση της ποιότητας των ελληνικών εξαγωγών, και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Το γεγονός αυτό θα καταστήσει διατηρήσιμη την εξάλειψη του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που επιτεύχθηκε την τελευταία εξαετία, ενώ παράλληλα θα αυξήσει το δυναμικό προϊόν σε μεσομακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Επιπλέον, συμπλήρωσε ότι απαιτείται η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και η ταχεία προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων είναι τα ισχυρότερα μέσα όχι μόνο για την τόνωση της επενδυτικής δραστηριότητας και την επίτευξη διατηρήσιμων ρυθμών ανάπτυξης, αλλά και για την υποβοήθηση της δημοσιονομικής προσαρμογής, καθώς συμβάλλουν στην αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

Ο κ. Στουρνάρας επανέλαβε ότι, είναι εφικτή η μείωση του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου από πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ από το 2018 και εξής σε 2% του ΑΕΠ, χωρίς να επηρεάζονται οι προοπτικές βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους, εφόσον συνδυαστεί με ήπια μέτρα ελάφρυνσης του χρέους. Αυτή η δημοσιονομική χαλάρωση θα έχει ευεργετικές επιδράσεις στην ελληνική οικονομία, καθώς θα καταστήσει δυνατή τη μείωση της φορολογίας και την απελευθέρωση πόρων για τη στήριξη της οικονομικής δραστηριότητας, ενώ θα καταστήσει τους δημοσιονομικούς στόχους οικονομικά και κοινωνικά εφικτούς, υποστήριξε ο διοικητής της ΤτΕ.

Ειδικότερα διοικητής της ΤτΕ, όπως αναφέρει η «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» υπογραμμίζει πως «αναγκαία προϋπόθεση της οικονομικής ανάκαμψης είναι η απαρτέγκλιτη εφαρμογή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που περιγράφονται στο νέο πρόγραμμα του ESM. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις αναμένεται να ενθαρρύνουν την καινοτομία και την εισαγωγή νέων τεχνολογιών αυξάνοντας τον ανταγωνισμό σε διάφορους τομείς και προσελκύοντας νέες επενδύσεις, εγχώριες και ξένες».

«Αισθάνομαι μεγάλη χαρά που βρίσκομαι μαζί σας σήμερα και έχω την ευκαιρία να μοιραστώ μαζί σας μερικές σκέψεις για τα μέτρα πολιτικής που θα ήταν σκόπιμο να λάβουν η Ελλάδα και η ζώνη του ευρώ για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που κληροδότησε η κρίση και να διασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη ευημερία των πολιτών».

1. Σύντομη επισκόπηση της κρίσης στην Ελλάδα και τη ζώνη του ευρώ

Η κρίση στη ζώνη του ευρώ μπορεί να θεωρηθεί ως μια κρίση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Μέχρι το 2008, οι ροές κεφαλαίων από τις χώρες του πυρήνα της ζώνης του ευρώ κατευθύνονταν σε επενδύσεις στους τομείς των μη εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών (δημόσια κατανάλωση και οικιστικά ακίνητα) στις χώρες της περιφέρειας.

Η αύξηση της εγχώριας κατανάλωσης, δημόσιας και ιδιωτικής, ασκούσε ανοδικές πιέσεις στους μισθούς και τις τιμές, υπονομεύοντας την ανταγωνιστικότητα και τις εξαγωγικές επιδόσεις και επιδεινώνοντας το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών των χωρών της περιφέρειας. Με την πάροδο του χρόνου, συσσωρευόνταν ανισορροπίες όσον αφορά το χρέος, καθώς ο δημόσιος ή και ο ιδιωτικός τομέας των χωρών της περιφέρειας αποκτούσε υπερβολική μόχλευση. Αποτέλεσμα της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008 ήταν η ξαφνική διακοπή των εισροών κεφαλαίων στις χώρες της περιφέρειας, η οποία προκάλεσε κρίση δημόσιου χρέους στην Ελλάδα και τραπεζικές κρίσεις στην Ισπανία και την Ιρλανδία, όπου οι αγορές ακινήτων κατέρρευσαν.

Στην Ελλάδα, η κρίση δημόσιου χρέους έπληξε την ευρωστία των τραπεζών, καθιστώντας πιο εύλωτο το χρηματοπιστωτικό τομέα και οδηγώντας σε τραπεζική κρίση. Στην Ιρλανδία και, σε μικρότερο βαθμό, στην Ισπανία, η τραπεζική κρίση εξασθένησε το Δημόσιο.

Συνέχεια...

Καθώς οι τράπεζες και οι κυβερνήσεις έπαψαν να έχουν πρόσβαση στις αγορές, τα κεφάλαια του ιδιωτικού τομέα αντικαταστάθηκαν από χρηματοδότηση από τον επίσημο τομέα, η οποία συνδεδεόταν από αυστηρά προγράμματα προσαρμογής για τη διόρθωση των ανισορροπιών των ροών – δηλ. των ελλειμμάτων του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Για την Ελλάδα τουλάχιστον, οι επιπτώσεις ήταν σοβαρές – μείωση του ΑΕΠ άνω του 25% και μεγάλη αύξηση της ανεργίας. Αυτή η επιδείνωση του μακροοικονομικού περιβάλλοντος προκάλεσε προβλήματα στην εξυπηρέτηση του χρέους νοικοκυριών και επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα την άνοδο του μη εξυπηρετούμενων δανείων, η οποία έπληξε την ποιότητα του ενεργητικού των τραπεζών. Παρόμοιες επιπτώσεις, αν και λιγότερο σοβαρές, παρατηρήθηκαν και στις υπόλοιπες χώρες της περιφέρειας.

Συνεπώς, οι γενεσιουργές αιτίες της κρίσης στη ζώνη του ευρώ και οι καθυστερήσεις και ασυνέχειες στην ανάκαμψη αντανακλούν ανεπάρκειες ως προς τη μακροπροληπτική εποπτεία, όπως ονομάζεται σήμερα, κρίσιμες των κυβερνήσεων, ιδίως στο δημοσιονομικό τομέα, και μια σειρά από διαρθρωτικές αδυναμίες σε επίπεδο επιμέρους κρατών-μελών, αλλά και στο σχεδιασμό της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ). Σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, αν την περίοδο προ της κρίσης διαθέταμε τα εργαλεία μακροπροληπτικής εποπτείας που χρησιμοποιούμε σήμερα, η κρίση κατά πάσα πιθανότητα θα είχε αποφευχθεί.

Οι διαρθρωτικές αδυναμίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την υπερβολική εξάρτηση από την τραπεζική χρηματοδότηση στη ζώνη του ευρώ, η οποία, καθώς το τραπεζικό σύστημα είχε εξασθενήσει λόγω της κρίσης, καθυστέρησε την ανάκαμψη. Παράλληλα, οι δυσκαμψίες των αγορών εργασίας και προϊόντων στις χώρες της ζώνης του ευρώ, καθώς και οι αδυναμίες του θεσμικού πλαισίου να τη διαχείριση και διευθέτηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων (π.χ. χρονοβόρες δικαστικές διαδικασίες, ανεπαρκής πτωχευτική νομοθεσία) καθυστέρησαν την τόσο αναγκαία προσαρμογή.

Ατέλειες υπήρχαν και στον αρχικό σχεδιασμό της νομισματικής ένωσης. Πρώτον, το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης δεν κατόρθωσε να αποτρέψει τη διόγκωση του δημόσιου χρέους στο διάστημα πριν από την κρίση. Δεύτερον, δεν υπήρχε παρακολούθηση και έλεγχος των μακροοικονομικών ανισορροπιών και της εξέλιξης του ιδιωτικού χρέους. Τέλος, όταν ξέσπασε η ελληνική κρίση το 2010, τα εργαλεία διαχείρισης και επίλυσης κρίσεων στη ζώνη του ευρώ ήταν από υποτιπώδη έως ανύπαρκτα λόγω των ανησυχιών για ηθικό κίνδυνο και λόγω της έλλειψης ενός κατάλληλου θεσμικού πλαισίου. Στη θεσμική συγκρότηση της ΟΝΕ δεν υπήρχε καμία πρόβλεψη για επιμερισμό των κινδύνων.

2. Μέτρα πολιτικής των αρχών στην Ελλάδα και τη ζώνη του ευρώ

Τα τελευταία χρόνια τόσο η Ελλάδα όσο και η ζώνη του ευρώ έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο στην αντιμετώπιση των αιτιών που οδήγησαν στην κρίση, ενώ παράλληλα η ΕΚΤ έχει προβεί σε αποφασιστικές ενέργειες για τη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και τη στήριξη της οικονομικής ανάκαμψης στη ζώνη του ευρώ.

2.1 Η οικονομική προσαρμογή στην Ελλάδα την τελευταία εξαετία

Τα προγράμματα οικονομικής προσαρμογής που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα από το 2010 πέτυχαν την εξάλειψη των μεγάλων μακροοικονομικών και δημοσιονομικών ανισορροπιών, παρά τις όποιες καθυστερήσεις και αστοχίες. Αναλυτικότερα:

Το υψηλό πρωτογενές έλλειμμα, το οποίο το 2009 είχε υπερβεί το 10% του ΑΕΠ, μετατράπηκε σε πλεόνασμα.

Αντιμετώπιστηκαν το έλλειμμα στο εξωτερικό ισοζύγιο, η απόλυτα ανταγωνιστικότητα, καθώς και οι δυσκαμψίες και οι φραγμοί στην αγορά εργασίας, μέσω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στις αγορές εργασίας και προϊόντων, καθώς και στη δημόσια διοίκηση.

Σημειώθηκε επίσης αναδιάρθρωση των κλάδων παραγωγής υπέρ των εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών. Επιπλέον, οι τράπεζες ανακεφαλαιοποιήθηκαν και επιτεύχθηκε σημαντική αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα υπό δυσμενείς συνθήκες, ενώ ελήφθησαν διάφορα μέτρα πολιτικής για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων.

2.2 Μέτρα που ελήφθησαν στη ζώνη του ευρώ για την ενίσχυση της ΟΝΕ και την αντιμετώπιση της κρίσης
Μετά την ad hoc δανειακή διευκόλυνση για το πρώτο πρόγραμμα χρηματοδότησης της Ελλάδας, σε επίπεδο ζώνης ευρώ ιδρύθηκε το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) με σκοπό την παροχή οικονομικής στήριξης σε χώρες που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες, το οποίο αντικαταστάθηκε από τον πολύ ισχυρότερο Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ESM) τον Οκτώβριο του 2012.

Αντιδρώντας στο φαύλο κύκλο μεταξύ τραπεζών και Δημοσίου, καθώς και στη μετάδοση της κρίσης μεταξύ των εθνικών χρηματοπιστωτικών αγορών, το 2012 οι Ευρωπαίοι ηγέτες έθεσαν σε κίνηση τη διαδικασία για τη δημιουργία της Τραπεζικής Ένωσης. Οι τρεις πυλώνες της Τραπεζικής Ένωσης είναι ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης και ένα κοινό Σύστημα Ασφάλισης των Καταθέσεων, το οποίο δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα.

Σημαντική πρόοδος επίσης επιτεύχθηκε ως προς την εποπτεία της δημοσιονομικής και οικονομικής πολιτικής. Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης ενισχύθηκε σημαντικά με την υιοθέτηση δέσμης νομοθετικών μέτρων (του λεγόμενου “Six Pack”), ενώ η παρακολούθηση και ο συντονισμός ενισχύθηκαν μέσω του λεγόμενου “Two Pack”. Το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο, η Διαδικασία Μακροοικονομικών Ανοσορροπιών και οι ειδικές ανά χώρα συστάσεις συνέβαλαν στην ισχυροποίηση της μακροοικονομικής εποπτείας.

Τέλος, η ΕΚΤ, για την αντιμετώπιση των ισχυρών και επίμονων απολιθωριστικών πιέσεων στην οικονομία της ζώνης του ευρώ, εφάρμοσε και συνεχίζει να εφαρμόζει ένα ευρύ φάσμα μη συμβατικών μέτρων. Σε μεγάλο βαθμό, τα μέτρα αυτά βοήθησαν στη βελτίωση των χρηματοδοτικών συνθηκών και στηρίξαν την ανάκαμψη στη ζώνη του ευρώ. Επίσης σήμερα έχουμε στη διάθεσή μας εργαλεία μακροπροληπτικής πολιτικής για την διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

3. Τα επόμενα βήματα

Οι τρέχουσες προβλέψεις δείχνουν σταδιακή ανάκαμψη τόσο στην Ελλάδα όσο και στη ζώνη του ευρώ. Ωστόσο, η ανάκαμψη αντιμετωπίζει διάφορες αντιξοότητες, που αφορούν πολιτικούς κινδύνους, συνδεδεμένους με την άνοδο του λαϊκισμού και της αντιευρωπαϊκής ρητορικής, την προσφυγική κρίση, την έξοδο του Ηνωμένου Βασιλείου από τη ΕΕ (Brexit) και τα προβλήματα που κληροδότησε η κρίση, δηλ. την υψηλή ανεργία και το υψηλό δημόσιο και ιδιωτικό χρέος.

Εν όψει αυτών των κινδύνων και προκλήσεων, οι επόμενες κινήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για να βελτιωθεί το αναπτυξιακό δυναμικό και για τη θωράκιση της Ελλάδας και της ζώνης του ευρώ απέναντι σε μελλοντικές διαταραχές, καθώς και αυξημένο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, σύγκλιση και επιμερισμό των κινδύνων εντός της ΟΝΕ.

3.1 Δράσεις για να βελτιωθούν οι αναπτυξιακές προοπτικές και να καταστούν η Ελλάδα και η ζώνη του ευρώ ανθεκτικότερες σε μελλοντικές διαταραχές

Όπως επισημαίνεται στην Έκθεση των Πέντε Προέδρων, οι οικονομίες της ζώνης του ευρώ θα πρέπει να είναι ικανές για εσωτερική απορρόφηση των διαταραχών. Για να αναπτυχθεί αυτή η ικανότητα χρειάζεται να αρθούν οι δυσκαμψίες στις αγορές εργασίας, προϊόντων και κεφαλαίων, ούτως ώστε ο μηχανισμός προσαρμογής των σχετικών του ΕΣΜ. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις αναμένεται να ενθαρρύνουν την καινοτομία και την εισαγωγή νέων τεχνολογιών αυξάνοντας τον ανταγωνισμό σε διάφορους τομείς και προσελκύοντας νέες επενδύσεις, εγχώριες και ξένες.

Αυτές οι εξελίξεις θα βελτιώσουν την ποιότητα των ελληνικών εξαγωγών, θα διευρύνουν την εξαγωγική βάση και θα ενισχύσουν τη συνολική ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Το γεγονός αυτό θα καταστήσει διατηρήσιμη την εξάλειψη του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που επιτεύχθηκε την τελευταία εξαετία, ενώ παράλληλα θα αυξήσει το δυνητικό προϊόν σε μεσομακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Επιπλέον, η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και η ταχεία προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων είναι τα ισχυρότερα μέσα όχι μόνο για την τόνωση της επενδυτικής δραστηριότητας και την επίτευξη διατηρήσιμων ρυθμών ανάπτυξης, αλλά και για την υποβοήθηση της δημοσιονομικής προσαρμογής, καθώς συμβάλλουν στην αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους. Το Ελληνικό Δημόσιο, για ιστορικούς λόγους, έχει στην κυριότητα του ακίνητα, η αξιοποίηση των οποίων μπορεί να προσελκύσει επενδύσεις και να μειώσει το δημόσιο χρέος. Είναι μια ευκαιρία που παραμένει ανεκμετάλλευτη, αλλά καθιστά αναγκαία τη θέσπιση κατάλληλης νομοθεσίας για τις χρήσεις γης.

Παράλληλα με τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, και προκειμένου να διευκολυνθεί η τρέχουσα ανάκαμψη στη ζώνη του ευρώ μέσω της επιτάχυνσης των χορηγήσεων, είναι επιτακτική η ανάγκη αντιμετώπισης του προβλήματος της υπερχρέωσης του ιδιωτικού τομέα. Το υψηλό ποσοστό των μη εξυπηρετούμενων δανείων αφενός μειώνει την κερδοφορία των τραπεζών και έτσι δυσχεραίνει την προσφορά πιστώσεων, κάτι το οποίο πλήττει κατά κύριο λόγο τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες εξαρτώνται από τις τράπεζες για χρηματοδότηση, και αφετέρου καθυστερεί την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων και έτσι περιορίζει τη δυνατότητα των βιώσιμων επιχειρήσεων να χρηματοδοτήσουν νέα επενδυτικά προγράμματα.

Το υψηλό ποσοστό των μη εξυπηρετούμενων δανείων αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα και την ελληνική οικονομία. Η Ελλάδα έχει το υψηλότερο μετά την Κύπρο ποσοστό μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων στην Ευρώπη, το οποίο στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2016 ανερχόταν στο 45% του συνόλου των ανοιγμάτων ή σε 108,7 δισεκ. ευρώ.

“Η Ελληνική κυβέρνηση προχωράει αργά”

Ενόχληση υπάρχει στο Βερολίνο για τα αργά βήματα της ελληνικής κυβέρνησης, σε ό,τι αφορά τα προαπαιτούμενα και τις αξιολογήσεις.

«Η ελληνική κυβέρνηση συνεχίζει να προχωρά αργά και συχνά λείπουν οι προτεραιότητες που προωθούν την οικονομία της Ελλάδας», ανέφερε πηγή από τη γερμανική κυβέρνηση στα «Νέα».

«Δεν μπορούμε να κάνουμε συνεχώς τις ίδιες συζητήσεις. Εκείνο που συχνά λείπει είναι η στοχευμένη δουλειά πάνω σε συγκεκριμένα έργα», τόνισε η ίδια πηγή.

Με την απόφαση του ΔΝΤ, για το αν θα συμμετάσχει στο τρίτο πρόγραμμα της Ελλάδας, να αναμένεται στα τέλη του χρόνου, η ίδια πηγή ανέφερε ότι αν για κάποιο λόγο το Ταμείο αποφασίσει να μην μετάσχει, τότε σταματά από τον Ιανουάριο η χρηματοδότηση.

«Ισχύει η απόφαση του Eurogroup τον Μάιο του 2016. Χωρίς τη συμμετοχή του ΔΝΤ είναι δύσκολο να φανταστώ εκταμίευση δόσης τον επόμενο χρόνο», ανέφερε η ίδια κυβερνητική πηγή από το Βερολίνο.

Το 58% των Γερμανών δεν πιστεύει ότι η καγκελάρια θα ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών, σύμφωνα με δημοσκόπηση

Αν και η καγκελάρια της Γερμανίας παραδέχθηκε πρόσφατα ότι έκανε λάθη στο προσφυγικό, η πλειοψηφία των συμπατριωτών της πιστεύει ότι η Άγγελα Μέρκελ δεν θα ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη τους, σύμφωνα με δημοσκόπηση του περιοδικού Focus. Και δεν είναι μόνο οι ψηφοφόροι άλλων κομμάτων, όπως το ακροδεξιό-λαϊκιστικό κόμμα Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD) που το πιστεύουν, αλλά και οι δική της.

Το 58% του συνόλου των ερωτηθέντων απάντησε ότι η Μέρκελ δεν θα ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων και μόνο το 38% απάντησε ότι η καγκελάρια θα τα καταφέρει, όπως προκύπτει από την δημοσκόπηση του Ινστιτούτου TNS Emnid η οποία έγινε για λογαριασμό του γερμανικού περιοδικού.

Συγκεκριμένα, το ποσοστό των υποστηρικτών του AfD οι οποίοι πιστεύουν ότι η Μέρκελ δεν θα ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη τους ανέρχεται σε 91%. Ακολουθούν οι ψηφοφόροι των φιλελευθέρων (FDP) με 71% και των σοσιαλδημοκρατών (SPD) με 61%.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι όμως το γεγονός ότι και το 58% των υποστηρικτών του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος (CDU) δεν πιστεύει ότι η Μέρκελ θα ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη τους, ποσοστό δηλαδή το οποίο συμπίπτει με εκείνο του συνόλου των ερωτηθέντων.

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

The Fed just totally CRUSHED volatility. The VIX is down almost 20% since Wednesday's announcement

=====